II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2015/775

af 18. maj 2015

om ændring af gennemførelsesforordning (EU) nr. 908/2014 for så vidt angår efterprøvende regnskabsafslutning

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 af 17. december 2013 om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 352/78, (EF) nr. 165/94, (EF) nr. 2799/98, (EF) nr. 814/2000, (EF) nr. 1290/2005 og (EF) nr. 485/2008 ([1]), særlig artikel 53, stk. 1, litra b), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I artikel 34, stk. 8, i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 908/2014 ([2]) fastsættes regler for, hvordan udgifter, som ikke er afholdt i overensstemmelse med EU-reglerne, fradrages EU-finansieringen. Artiklen foreskriver også en undtagelse fra disse regler, som gør det muligt for medlemsstaterne at anmode om, at tilbagebetalingen af sådanne fradrag foretages i trancher.

(2) Hvis en medlemsstat befinder sig i alvorlige økonomiske vanskeligheder, bør Kommissionen udover at tillade, at fradragene foretages i tre årlige trancher, have mulighed for at udsætte disse fradrag i en periode på højst 24 måneder, hvis den berørte medlemsstat anmoder herom.

(3) En sådan udsættelse bør kun gives til medlemsstater, der er omfattet af finansiel støtte i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 332/2002 ([3]), Rådets forordning (EU) nr. 407/2010 ([4]) og traktaten om oprettelse af den europæiske stabilitetsmekanisme, som blev undertegnet den 2. februar 2012.

(4) Erfaringen har vist, at fastlæggelse af en bestemt tidsperiode for udsættelse af fradragene kan føre til en akkumulering af gæld, som siden kan forfalde til betaling, når den pågældende medlemsstat fortsat befinder sig i alvorlige økonomiske vanskeligheder og ikke er i stand til at foretage de nødvendige tilbagebetalinger. Kommissionen bør derfor have mulighed for under hensyn til de særlige betingelser for den finansielle støtte at forlænge varigheden af udsættelsesperioden med en periode på højst 12 måneder.

(5) Desuden har erfaringen også vist, at kravet om tilbagebetaling af det samlede beløb, som er udsat, i tre årlige trancher, kan føre til en urimelig byrde for medlemsstater, som fortsat befinder sig i finansielle vanskeligheder efter udgangen af denne udsættelsesperiode. Derfor bør fremtidige afgørelser om tilbagebetaling i trancher tillade flere trancher i tilfælde, hvor de pågældende beløb udgør en stor andel af medlemsstatens bruttonationalprodukt.

([1]) EUT L 347 af 20.12.2013, s. 549.
([2]) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 908/2014 af 6. august 2014 om gennemførelsesbestemmelser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 for så vidt angår betalingsorganer og andre organer, økonomisk forvaltning, regnskabsafslutning, regler om kontroller, sikkerhedsstillelse og åbenhed (EUT L 255 af 28.8.2014, s. 59).
([3]) Rådets forordning (EF) nr. 332/2002 af 18. februar 2002 om indførelse af en mekanisme for mellemfristet betalingsbalancestøtte til medlemsstaterne (EFT L 53 af 23.2.2002, s. 1).
([4]) Rådets forordning (EU) nr. 407/2010 af 11. maj 2010 om oprettelse af en europæisk finansiel stabiliseringsmekanisme (EUT L 118 af 12.5.2010, s. 1).

(6) De medlemsstater, som er omfattet af en afgørelse om udsættelse, skal sørge for, at de konstaterede mangler, som førte til fradragene, og som fortsat foreligger, når afgørelsen træffes, bliver afhjulpet på grundlag af en handlingsplan, der er fastlagt i samråd med Kommissionen, og som indeholder klare fremskridtsindikatorer. Hvis en medlemsstat, som er omfattet af en sådan udsættelse, ikke retter op på manglerne i overensstemmelse med handlingsplanen og dermed udsætter EU-budgettet for yderligere finansielle risici, skal Kommissionen under overholdelse af proportionalitetsprincippet kunne ændre eller trække sin afgørelse om udsættelse af datoen for gennemførelsen af fradragene tilbage.

(7) Gennemførelsesforordning (EU) nr. 908/2014 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.

(8) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Komitéen for Landbrugsfondene —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Følgende indsættes som stk. 8a og 8b i artikel 34 i gennemførelsesforordning (EU) nr. 908/2014:

»8a. For medlemsstater, der er omfattet af finansiel støtte inden for rammerne af Rådets forordning (EF) nr. 332/2002 (*), Rådets forordning (EU) nr. 407/2010 (**) og traktaten om oprettelse af en europæisk finansiel stabiliseringsmekanisme, kan Kommissionen efter anmodning fra medlemsstaten og efter høring af Komitéen for Landbrugsfondene vedtage en gennemførelsesafgørelse (»afgørelse om udsættelse«), hvormed gennemførelsen af afgørelser truffet efter den 1. maj 2015 i henhold til artikel 52 i forordning (EU) nr. 1306/2013 udsættes i en periode på højst 24 måneder fra datoen fra vedtagelsen af afgørelsen.

Afgørelsen om udsættelse skal gøre det muligt at foretage fradrag efter udgangen af udsættelsesperioden i tre årlige tranche. Hvis det samlede beløb, som er omfattet af afgørelsen om udsættelse, udgør mere end 0,02 % af medlemsstatens bruttonationalprodukt, kan Kommissionen godkende tilbagebetaling i højst fem årlige tranche.

Kommissionen kan efter anmodning fra medlemsstaten og efter høring af Komitéen for Landbrugsfondene træffe afgørelse om at forlænge den udsættelsesperiode, som er omhandlet i første afsnit, én gang og med højst 12 måneder.

Den medlemsstat, der er omfattet af en afgørelse om udsættelse, skal sørge for, at de konstaterede mangler, som førte til fradragene, og som fortsat foreligger på tidspunktet for afgørelsen om udsættelse, bliver afhjulpet på grundlag af en handlingsplan, der er fastlagt i samråd med Kommissionen, og som indeholder klare fremskridtsindikatorer. Kommissionen ændrer eller ophæver afgørelsen om udsættelse under hensyn til proportionalitetsprincippet i følgende tilfælde:

a) medlemsstaten undlader at træffe de nødvendige foranstaltninger for at afhjælpe manglerne som fastlagt i handlingsplanen

b) de afhjælpende foranstaltninger er utilstrækkelige i henhold til fremskridtsindikatorerne, eller

c) resultaterne af foranstaltningerne er utilfredsstillende.

8b. De i stk. 8 og 8a omhandlede gennemførelsesafgørelser vedtages efter rådgivningsproceduren i artikel 116, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1306/2013.

(*) Rådets forordning (EF) nr. 332/2002 af 18. februar 2002 om indførelse af en mekanisme for mellemfristet betalingsbalancestøtte til medlemsstaterneEFT L 53 af 23.2.2002, s. 1.

(**) Rådets forordning (EU) nr. 407/2010 af 11. maj 2010 om oprettelse af en europæisk finansiel stabiliseringsmekanisme EUT L 118 af 12.5.2010, s. 1.«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. maj 2015.

På Kommissionens vegne
Jean-Claude JUNCKER
Formand